

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 3 września 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus – Finlandia) – Postępowanie wszczęte przez X

(Sprawa C-318/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 79/7/EWG — Równość traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego — Ubezpieczenie pracowników z tytułu wypadku — Wysokość jednorazowego odszkodowania z tytułu stałego uszczerbku na zdrowiu — Obliczenia aktuarialne oparte na średniej oczekiwanej długości życia według płci beneficjenta tego odszkodowania — Wystarczająco istotne naruszenia prawa Unii)

(2014/C 395/20)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

X

Sentencja

- 1) Wykładni art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego należy dokonywać w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, na podstawie którego uwzględnia się różnicę w średniej oczekiwanej długości życia mężczyzn i kobiet jako kryterium aktuarialne dla obliczenia ustawowych świadczeń społecznych wypłacanych w wyniku wypadku przy pracy w sytuacji, gdy zastosowanie tego kryterium prowadzi do tego, że jednorazowe odszkodowanie wypłacane w ramach tego świadczenia mężczyźnie jest niższe od odszkodowania, które otrzymałaby kobieta w tym samym wieku, znajdująca się w porównywalnej sytuacji.
- 2) Do sądu odsyłającego należy ocena, czy spełnione zostały przesłanki powstania odpowiedzialności państwa członkowskiego. Podobnie w odniesieniu do kwestii, czy rozpatrywany w postępowaniu głównym przepis krajowy stanowi „wystarczająco istotne” naruszenie prawa unijnego, sąd ten będzie musiał uwzględnić między innymi okoliczność, że Trybunał nie wypowiedział się do tej pory w przedmiocie tego, czy dozwolone jest stosowanie czynnika opartego na średniej oczekiwanej długości życia według płci przy określaniu wysokości wypłacanego w ramach ustawowego systemu zabezpieczenia społecznego świadczenia, które jest objęte zakresem stosowania dyrektywy 79/7. Sąd odsyłający będzie również musiał uwzględnić przyznaną państwom członkowskim przez prawodawcę unijnego możliwość wprowadzenia odstępstw, która została wyrażona w art. 5 ust. 2 dyrektywy Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług, jak też w art. 9 lit. h) dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy. Wspomniany sąd w swej analizie będzie musiał ponadto wziąć pod uwagę to, że Trybunał orzekł w dniu 1 marca 2011 r., iż pierwszy ze wspomnianych przepisów jest nieważny, ponieważ narusza on zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet.

⁽¹⁾ Dz.U. C 233 z 10.8.2013.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 września 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – Burgo Group SpA przeciwko Illchromie SA w stanie likwidacji i Jérôme'owi Theettenowi, działającemu w charakterze syndyka masy upadłości Illochromy SA

(Sprawa C-327/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Postępowanie upadłościowe — Pojęcie „oddziału” — Grupa spółek — Oddział — Prawo wszczęcia wtórnego postępowania upadłościowego — Kryteria — Osoba uprawniona do wystąpienia z wnioskiem o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego)

(2014/C 395/21)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Burgo Group SpA

Strona pozwana: Illochroma SA w stanie likwidacji i Jérôme Theetten, działający w charakterze syndyka masy upadłości Illochromy SA

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego należy interpretować w ten sposób, że w ramach postawienia spółki w stan likwidacji w innym państwie członkowskim aniżeli państwo, w którym ma ona swoją siedzibę, spółka ta może być również przedmiotem wtórnego postępowania upadłościowego w innym państwie członkowskim, w którym ma ona swoją siedzibę i w którym ma osobowość prawną.
- 2) Artykuł 29 lit. b) rozporządzenia nr 1346/2000 należy interpretować w ten sposób, że kwestię kręgu osób lub organów uprawnionych do złożenia wniosku o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego należy oceniać w oparciu o prawo państwa członkowskiego, na którego terytorium wnosi się o wszczęcie tego postępowania. Prawo do złożenia wniosku o wszczęcie wtórnego postępowania upadłościowego nie może jednak być ograniczone do samych tylko wierzycieli mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim, na terytorium którego znajduje się odpowiedni oddział dłużnika lub których wierzytelność powstała w związku z działalnością tego oddziału.
- 3) Rozporządzenie nr 1346/2000 należy interpretować w ten sposób, że gdy główne postępowanie upadłościowe jest postępowaniem likwidacyjnym, uwzględnienie kryteriów celowości przez sąd, do którego wniesiono o wszczęcie postępowania wtórnego, należy do zakresu prawa krajowego państwa członkowskiego, na którego terytorium wnosi się o wszczęcie tego postępowania. Określając warunki wszczęcia tego postępowania, państwa członkowskie mają jednakże obowiązek poszanowania prawa Unii, a w szczególności jego ogólnych zasad oraz przepisów rozporządzenia nr 1346/2000.

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 3.8.2013.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 4 września 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-351/13) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 1999/74/WE — Artykuł 3 i art. 5 ust. 2 — Hodowla kur niosek — Nieulepszone systemy klatek — Zakaz — Hodowla kur niosek w klatkach niezgodnych z wymogami wynikającymi z tej dyrektywy)

(2014/C 395/22)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Marcoulli i B. Schima, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: I.K. Chalkias, E. Leftheriotou i M. Tassopoulou, pełnomocnicy)